

3. Амандман народног посланика Ивана Карића на члан 41. Предлога закона, који гласи:

„У члану 41. у ставу 1. речи: „90 дана”, замењују се речима: „шездесет дана”, а у ставу 2. речи: „шездесет дана”, замењују се речима: „деведесет дана”.”

Образложење

Влада прихвата овај амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

4. Амандмани народних посланика Ненада Константиновића, Слободана Хомена, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 52. Предлога закона, који гласи:

„У Предлогу закона о прекршајима, у члану 52. став 3. мења се и гласи:

„Заштитне мере забране врпења одређених делатности и јавно објављивање не могу се изрећи малолетнику.”

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

5. Амандман народних посланика Јудите Поповић, Радмиле Геров и Кенана Хајдаревића на члан 57. Предлога закона, који гласи:

„У члану 57. став 3. мења се и гласи:

Забрана одговорном лицу да врши одређене послове може се изрећи у трајању од шест месеци до три године, рачунајући од дана извршности пресуде.”

Образложење

Влада прихвата овај амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

6. Амандман народних посланика Јудите Поповић, Радмиле Геров и Кенана Хајдаревића на члан 63. Предлога закона, који гласи:

„У члану 63. став 2. мења се и гласи:

Заштитна мера из става 1. овог члана може се изрећи у трајању од једне до осам година.”

Образложење

Влада прихвата овај амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

7. Амандман народних посланика Верољуба Арсића и Зорана Бабића на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У Предлогу закона у члану 84. став 5. после речи: „јавних прихода и финансија,” додају се речи: „јавних набавки”.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога наведених у образложењу амандмана.

8. Амандман народних посланика Верољуб Арсића и Зорана Бабића на члан 87. Предлога закона, који гласи:

„У Предлогу закона члан 87. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана новчану казну може изрећи:

1) Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки која води првостепени прекршајни поступак у складу са законом којим се уређују јавне набавке;

2) овлашћени орган, односно овлашћено лице прекршајним налогом у складу са законом.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога наведених у образложењу амандмана.

9. Амандман народних посланика Ласла Варге, Балинта Пастора, Елвире Ковач и Арпада Фремонда на члан 94. Предлога закона о прекршајима, који гласи:

„ У члану 94. став 2. Предлога закона после речи: „мањине” запета и речи: „о чему одлучује суд” бришу се ”.

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

10. Амандман народних посланика Бојана Костреша, Ђорђа Стојшића, Олене Папуге, Кароља Чизика и Драгана Андрић на члан 94. Предлога закона о прекршајима, који гласи:

„У члану 94. у ставу 2. речи: „о чему одлучује суд” бришу се ”.

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

11. Амандман народних посланика проф. др Драгољуба Мићуновића, Ненада Константиновића, Наташе Вучковић, Весне Марјановић и Наде Колунџије на члан 94. Предлога закона, који гласи:

„У члану 94. став 2. после речи: „те националне мањине” запета се замењује тачком и речи: „о чему одлучује суд.” бришу се.”

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених за прихватање амандмана народних посланика Ласла Варге, Балинта Пастора, Елвире Ковач и Арпада Фремонда на члан 94. Предлога закона.

12. Амандман народних посланика Верољуба Арсића и Зорана Бабића на члан 95. Предлога закона, који гласи:

„У Предлогу закона члан 95. став 1. мења се и гласи:

„Против одлука прекршајног суда и одлука које у прекршајном поступку доноси комисија из члана 87. став 2. тачка 1) овог закона, може се изјавити жалба другостепеном прекршајном суду, односно уложити приговор у складу са овим законом.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога наведених у образложењу амандмана.

13. Амандмани народних посланика проф. др Драгољуба Мићуновића, Ненада Константиновића, Наташе Вучковић, Весне Марјановић и Наде Колунџије на члан 97. Предлога закона, који гласи:

„У члану 97. став 2. после речи: „накнаде” додају се речи: „а ако споразум не буде постигнут у року од три месеца од подношења захтева, оштећени може поднети тужбу за накнаду штете надлежном суд.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога што је решење предложено амандманом целисходније.

14. Амандман народних посланика Верољуба Арсића и Зорана Бабића на члан 100. Предлога закона, који гласи:

„У Предлогу закона назив члана и члан 100. мења се и гласи:

„Надлежност

Члан 100.

Прекршајни поступак у правом степену воде прекршајни судови.

Изузетно од става 1. овог члана првостепени прекршајни поступак за прекршаје из области јавних набавки води Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки.

У прекршајном поступку из става 2. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона, осим ако законом којим се уређују јавне набавке није другачије прописано.

Прекршајни поступак по жалбама на одлуке прекршајних судова и комисије из става 2. овог члана води другостепени прекршајни суд.

Другостепени прекршајни суд одлучује и о сукобу и преношењу месне надлежности судова и врши друге послове одређене законом.

Другостепени прекршајни суд прегледа и прати рад судова, прибавља од судова податке и извештаје потребне за праћење прекршајне праксе, примену закона и других прописа, праћење и проучавање друштвених односа и појава и податке о другим питањима од интереса за остваривање њихове функције.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога наведених у образложењу амандмана.

15. Амандмани народног посланика Олгице Батић на члан 139. Предлога закона, који гласи:

„У члану 139. став 1. мења се и гласи:

„О враћању у пређашње стање одлучује првостепени прекршајни суд.”

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

16. Амандман народног посланика Олгице Батић на члан 166. Предлога закона, који гласи:

„У члану 166. у ставу 4. иза речи „списа” додаје се запета и речи: „осим окривљеном, његовом браниоцу и представнику окривљеног правног лица”.

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

17. Амандман народних посланика проф. др Драгољуба Мићуновића, Ненада Константиновића, Наташе Вучковић, Весне Марјановић и Наде Колунџије на члан 185. Предлога закона, који гласи:

„У члану 185. став 1. реч: „процесно” брише се.”

Образложење

Амандман се прихвата из разлога што је решење предложено амандманом примереније.

18. Амандман народних посланика проф. др Драгољуба Мићуновића, Ненада Константиновића, Наташе Вучковић, Весне Марјановић и Наде Колунџије на члан 212. Предлога закона, који гласи:

„У наслову изнад члана 212. речи: „права сведочења” замењују се речима: „правила о сведочењу”.

Образложење

Амандман се прихвата из разлога што је решење предложено у амандману прецизније.

19. Амандман народног посланика Олгице Батић на члан 224. Предлога закона, који гласи:

„У члану 224. став 3. иза речи: „записник” додају се речи: „а писмено израђено решење о кажњавању доставља се и министарству надлежном за послове правосуђа.”

Образложење

Влада прихвата амандман из разлога наведених у образложењу амандмана.

надзора над дететом, са једне стране, а закон даје могућност да се посебним законом може прописати одговорност ових лица и за малолетника ако је учињени прекршај последица пропуштања дужног надзора над малолетником за који су родитељ, старалац, усвојитељ били у могућности да врше. Реч је о традиционалној старосној граници, када учинилац прекршаја објективно може да одговора за учињен прекршај, док лица које врше надзор могу одговорати само под законом утврђеним условима. Осим наведеног, ова лица ће поред изречене санкције одговарати евентуално и за накнаду штете која је настала прекршајним понашањем детета, односно малолетног лица под условима и на начин који је прописан законом.

30. Амандман народног посланика Срђана Миковића на члан 72. Предлога закона, који гласи:

„У члану 72. у ставу 1. речи:

„због пропуштања дужног надзора, уз могућност обавезивања да се истовремено накнади штета”.

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што одговорност за прекршајно понашање детета, односно малолетника које сноси лице које надзире њихово понашање под условима прописаним законом, не искључује одговорност за накнаду штете проузроковане таквим понашањем које је прописано као прекршај.

31. Амандман народних посланика Ненада Константиновића, Слободана Хомена, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 73. Предлога закона, који гласи:

„У члану 73. став 4. мења се и гласи:

„Само суд може малолетнику изрећи васпитну меру, казнене поене, заштитну меру а новчану казну ако је малолетник запослен.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што је мишљења да је за одређене теже прекршаје оправдано постојање законске могућности да се малолетнику изрекне и казна малолетничког затвора. Поред тога, Влада је мишљења да малолетник може бити и новчано кажњен за прекршај, без обзира на то да ли је запослен, имајући у виду да малолетник може бити власник имовине.

32. Амандман народних посланика Ненада Константиновића, Слободана Хомена, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 81. Предлога закона, који гласи:

„У члану 81. ст. 2, 3. и 4. бришу се.”

Образложење

Амандман се не прихвата из разлога наведених за неприхватање амандмана народних посланика Ненада Константиновића, Слободана Хомена, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 73. Предлога закона.

33. Амандман народних посланика Јована Палалића, Милице Радовић, Дејана Михајлова, Мирослава Петковића и Милоша Алигрудича на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У члану 84.

Став 1. речи „две године” мењају се речима „једна година”.

Став 5. брише се.

Став 6. брише се.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога ефикасности прекршајног поступка. Ово решење са увођењем начела доказивања у прекршајном поступку доводи до ефикаснијег окончања прекршајног поступка чиме се остварује један од циљева због којих је установљен прекршајни поступак са једне стране и остварује се сврха изрицања и примене прекршајних санкција, а то је да грађани убудуће не чине прекршаје.

34. Амандман народног посланика Олгице Батић на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У члану 84. ставу 1. речи: „две године” мења се речима: „једна година”.

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што је решење у Предлогу закона сврсисходније. С једне стране, прекршајним судовима оставља се довољно времена да спроведу поступке пре истека рока застарелости. С друге стране, имајући у виду домаћа и упоредна правна решења, у вези са застарелошћу поступка, Влада је мишљења да рок од две године представља оптималан рок за поступање подносилаца прекршајних пријава и прекршајних судова и смањење манипулација од стране извршиоца прекршаја који су, у складу са застарелошћу која је прописана важећим Законом о прекршајима, избегавали пријем позива и појављивање пред надлежним прекршајним судовима у циљу одуговлачења поступка и наступања застарелости.

35. Амандман народних посланика Слободана Хомена, Ненада Константиновића, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У члану 84. став 1. речи: „две године” замењују се речима: „једна година”.

Образложење

Амандман се не прихвата из разлога наведених за неприхватање амандмана народног посланика Олгице Батић на члан 84. Предлога закона.

36. Амандман народног посланика Гордане Чомић на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У члану 84. став 5. после речи: „јавних прихода и финансија”, додају се речи: „финансирања политичких активности”, а после речи: „спречавања корупције” додаје се запета и речи: „приступа информација од јавног значаја”.

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што је општи рок застарелости од две године примерен за прекршаје у области приступа информацијама од јавног значаја, док се област финансирања политичких активности у пракси подводи под област јавних прихода и финансија, а за коју је већ предвиђен дужи рок застарелости.

37. Амандман народних посланика Јудите Поповић, Радмиле Геров и Кенана Хајдаревића на члан 84. Предлога закона, који гласи:

„У члану 84. став 6. мења се и гласи:

Рок из става 5. овог члана не може бити дужи од три године.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што је законодавац оставио могућност прописивања дужег рока застарелости за прекршаје из области царинског, спољнотрговинског, девизног пословања, јавних прихода и финансија, промета роба и услуга, животне средине, спречавања ваздушнoг саобраћаја.

У наведеним областима поступци, радње, рокови и ток поступка превазилазе општи рок застарелости од две године, па се из разлога целисходности морало предвидети да ће се у овим поступцима прописати дужи рокови застарелости у зависности од реалне процене законодавца у овој области, али не дужи од пет година.

38. Амандман народних посланика Слободана Хомена, Ненада Константиновића, Срђана Миковића и Наташе Вучковић на члан 85. Предлога закона, који гласи:

„У члану 85. став 1. мења се и гласи:

„Изречена казна и заштитна мера не могу се извршити ако је од дана правоснажности пресуде протекла једна година.”

Образложење

Амандман се не прихвата из разлога што је решење из Предлога закона које се односи на застарелост извршења казне и заштитне мере изречене за прекршај примерено тежини тих казних дела, а такође је у складу и са одговарајућим одредбама Кривичног законика које се односе на застарелост извршења казне изречене за кривично дело.

39. Амандман народних посланика Јована Палалића, Милице Радовић, Дејана Михајлова, Мирослава Петковића и Милоша Алигрудина на члан 89. Предлога закона, који гласи:

„У члану 89. став 3. иза речи: „странака” брисати тачку и додати речи: „и по службеној дужности”.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога зато што је намера законодавца да у прекршајним поступцима суд непристрасан у спору у којем би странке требало да имају равноправан положај. Суд, по правилу, изводи доказе на предлог странака, а странка је дужна да прибави доказе чије је извођење предложила. Овим решењем уведено је начело доказивања чиме се

подстиче заинтересованост страна у спору да окончају поступак, што све доприноси ефикаснијем окончавању ових поступака. Право да суд по службеној дужности изводи доказ није укинута, имајући у виду да је у ставу 5. овог члана Предлога закона прописано да суд, изузетно, може да прибави доказе по службеној дужности ако окривљени није у стању да сам то учини или је то оправдано из разлога целисходности и ефикасности вођења поступка. Важно је напоменути и да је у ставу 6. овог члана Предлога закона дата могућност суду у тачно одређеним случајевима да изведе допунске доказе.

40. Амандман народних посланика проф. др Драгољуба Мићуновића, Ненада Константиновића, Наташе Вучковић, Весне Марјановић и Наде Колунџије на члан 93. Предлога закона о прекршајима, који гласи:

„У члану 93. став 1. после речи: „корист” запета се замењује тачком, а речи: „осим у случајевима предвиђеним законом.” бришу се.”

Образложење

Влада не прихвата амандман будући да код прекршајног налога не постоји могућност да окривљени износи своју одбрану, због чега је неопходно да одредба члана 93. Предлога закона предвиђа могућност изузетка од изношења одбране у законом прописаним случајевима.

41. Амандман народних посланика Јудите Поповић, Радмиле Геров и Кенана Хајдаревића на члан 103. Предлога закона, који гласи:

„У члану 103. став 1. мења се и гласи:

За вођење прекршајног поступка у првом степену месно је надлежан суд на чијем подручју окривљени има пребивалиште или боравиште, односно где се налази седиште окривљеног правног лица.

Став 4. брише се.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што се овом одредбом одређује који је суд месно надлежан у случају када је прекршај извршен или покушан на територији више прекршајних судова, чиме се обезбеђује јасно и недвосмислено утврђивање месне надлежности суда у циљу отклањања сумње или сукоба надлежности у наведеном случају.

42. Амандман народних посланика Јудите Поповић, Радмиле Геров и Кенана Хајдаревића на члан 104. Предлога закона, који гласи:

„Члан 104. брише се.”

Образложење

Влада не прихвата амандман из разлога што се решењем из Предлога закона прописује супсидијарна надлежност прекршајног суда према месту пребивалишта учиниоца прекршаја, када није могуће утврдити место извршења прекршаја, чиме се обезбеђује јасно и недвосмислено утврђивање месне надлежности суда и отклања свака могућност сумње или сукоба надлежности у наведеном случају. Неодазивање окривљеног или немогућност достављања писмена није у вези са утврђивањем месне надлежности суда за вођење прекршајног поступка.